

POCA ALÇADA A LA Cerdanya

POCA ALÇADA A LA CERDANYA

THOMAS SPIEKER

EGabriele Nuzzarello, és un artista molt cotitzat al seu país d'origen (Itàlia), que viu i treballa a Roses. Acaba de presentar la seva col·lecció de pintures sobre El petit Príncep d'Antoine de Saint-Exupéry, creades amb diverses tècniques, al Museu Municipal de Puigcerdà (Museu Cerdà). L'obra reflecteix l'extraordinària sensibilitat d'una ment sorprenent que, com el protagonista d'aquella història, també sembla haver escapat de l'asteroide B 612, per esclafar el món amb una lògica a l'abast de tothom. La seva obra és d'una traçada senzilla, molt poc invasiva, però plena de corbes i color -un minimalisme quasi romàntic que sorprèn en un país que després de les exuberàncies modernistes

s'havia rendit a les línies rectes i a les tonalitats com a màxim homenatge a l'arc de Sant Martí.

Feia un any que els responsables del museu havien ofert la seva sala d'exposicions itinerants a en Gabriele. Feia un any que l'artista preparava la seva obra amb la dedicació pròpia d'un perfeccionista i il·lusionat perquè per a ell la invitació d'un museu català també significava una oportunitat per començar a donar-se a conèixer al país que havia escollit per viure, entre d'altres raons per les immillorables condicions de transparència que ofereix la seva llum. I la preparació culminà en els darrers mesos amb una important inversió d'energia i diners. Calia emmarcar cada obra, preparar el transport, reservar hotels, avisar els amics perquè aquells que volguéssim, poguéssim assistir, etc.

Vaig tardar més temps del previst a arribar, però ho vaig aconseguir; aparcava el cotxe just davant del museu a les 18.50h, temps suficient per posar-me l'americana i repassar un últim cop els apunts que m'havia fet per presentar l'artista als puigcerdanencs a les set. No va fer falta. Al marge d'alguns amics personals vinguts fins i tot des de Milà, els únics assistents al "vernissatge" foren tres apressats, l'artista de l'exposició anterior, la tècnica del museu i l'alcalde, el convergent Albert Piñeira i Brosel. Ni tant sols hi era el director. La desídia d'aquell indret ens va fer sentir vergonya aliena. La tècnica es va excusar dient que no hi havia pressupost per enviar invitacions, ni per repartir publicitat a la vila, ni per canviar les bombetes foses. Això en un temps en què es convoquen grans manifestacions sense cap cost, només a través de les xarxes socials. No es poden maltractar així les il·lusions d'un creador, ni les legítimes aspiracions de la gent de Puigcerdà de gaudir d'un equipament cultural com Déu mana. Els responsables de defensar l'art a la Cerdanya no han estat a l'alçada i farien bé de posar-se les piles.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/04/15/poca-alcada-cerdanya/665360.html?utm_source=rss